

Les pel·lícules del mes de setembre

BÉSAME TONTO

Nacionalitat i any de producció:

EUA, 1964

Títol original:

Kiss me, stupid

Director:

Billy Wilder

Producció:

Lopert Pictures

Guió:

Billy Wilder i I.A.L. Diamond, basat en l'obra de teatre *L'ora della fantasia* d'Anna Bonacci

Fotografia:

Joseph LaShelle

Muntatge:

Daniel Mandell

Música:

André Previn

Durada:

124 minuts

Intèrprets:

Dean Martin, Kim Novak, Ray Walston, Felicia Farr, Cliff Osmond, Barbara Pepper.

Wilder i I.A. L. diamond adapten l'obra de teatre d'Anna Bonacci "L'hora de la fantasia". Ray Walston espòs de Kim Novak a la pel·lícula és Otelo a un petit i perdut poble americà.

Wilder es va deixar dur i va plasmar la seva corrosiva visió de la vida i de les relacions de parella potser influenciat per la seva anterior producció *Irma la dulce*, en la qual Shirley Mac Laine prostituta d'un barri parisenc és seduïda per Jack Lemmon, que després es converteix en el seu macarró -i qualche cosa més- a fi d'evitar que faci nous clients. Aquest esquema era vàlid naturalment si passava a França i els personatges eren francesos. Però traslladat a un innocent poble americà pareix massa fort a l'influent puritanisme del país. Aquest reblar el clau de la seva visió subversiva de la moral pareix que va ser excessiva per a Hollywood si ens atemem a la crítica de l'època i a la recaptació.

DESAYUNO CON DIAMANTES

Nacionalitat i any de producció:

EUA, 1961

Títol original:

Breakfast at Tiffany's

Director:

Blake Edwards

Producció:

Paramount

Guió:

George Axelrod, basat en la novel·la de Truman Capote

Fotografia:

Franz F. Planer

Muntatge:

Howard Smith

Música:

Henry Mancini

Durada:

111 minuts

Intèrprets:

Audrey Hepburn, George Peppard, Patricia Neal, Buddy Ebsen, Martin Balsam, Mickey Rooney, Villalonga.

Després de Lubitsch, Sturges, Wilder, Minnelli, Cukor, Donen i altres,

Hollywood podria quedar-se orfe en el gènere, Blake Edwards i R.

Quine eren els únics exponents que combinaven els elements de comèdia amb què jugaven els mestres i a la vegada hi incorporaven una personalitat pròpia.

Hi ha una intel·ligent lleugeresa en Edwards que li permet abordar amb facilitat diversos gèneres i convercernos alhora que és l'hereu directe dels clàssics.

En aquesta pel·lícula es van sumant una quantitat de circumstàncies i noms que la converteixen en un mite inclús per a la gent que no l'ha vista. La combinació del text de Truman Capote amb la música de H. Mancini i la ingenuïtat d'A. Hepburn, que amaga ferides més profundes, fan de *Desayuno...* una pel·lícula d'obligada referència visual i estètica d'uns determinats entranyables anys seixanta.

"SA NOSTRA"

Setembre 1998

a les 20 hores

Dia 9 *Bésame tonto* (1964), de Billy Wilder (V.E.)

Dia 16 *Desayuno con diamantes* (1961), de Blake Edwards (V.O.S.)

Dia 23 *La tentación vive arriba* (1955), de Billy Wilder (V.O.S.)

Dia 30 *Mi desconfiada esposa* (1957), de Vincente Minnelli (V.O.S.)*

*(Dia 30 la projecció començarà a les 18,00 hores)

Les pel·lícules del mes de setembre

LA TENTACIÓN VIVE ARRIBA

Nacionalitat i any de producció: EUA 1955

Títol original:

The seven year itch

Director:

Billy Wilder

Producció:

Twentieth Century Fox

Guió:

Billy Wilder i George Axelrod

Fotografia:

Milton Krasner

Muntatge:

Hugh S. Fowler

Música:

Alfred Newman (utilitzant el concert per a piano N° 2 de Sergei Rachmaninoff)

Durada:

105 minuts

Intèrprets:

Marilyn Monroe, Tom Ewell, Evelyn Keyes, Sonny Tufts, Robert Strauss, Oscar Homolka.

La dona de Tom Ewell se'n va de vacances i el deixa a casa tot sol amb l'única companyia de la veïna de dalt -Marilyn Monroe- i la calor asfixiant de l'estiu a Nova York.

A la següent pel·lícula Wilder treballaria ja amb el guionista I.A. L. Diamond, amb Charles Brackett acabà la seva temible associació amb la indesmitificable *El crepusculo de los dioses*.

Wilder juga aquí amb un caramull de metàfores pujades de to que estan absents a l'obra de teatre de George Axelrod. L'acidesa i el sarcasme de Wilder es troben bé en aquest apartament on el protagonista maquinava insensateses a propòsit de la Monroe.

En definitiva, l'adulteri no acaba de consumir-se. Com a la famosa pel·lícula de D. Lean de la qual aquesta pareix esser una paròdia pujada de to, Wilder utilitza a Rachmaninoff amb un sentit completament oposat a la pel·lícula de Lean.

En realitat, es nota a faltar un epíleg en el qual l'actor contàs la versió real del "verano" en el bar del cantó davant l'absorta atenció dels seus camarades i amics, segur que hagués comptat amb l'atenta complicitat de l'espectador.

MI DESCONFIADA ESPOSA

Nacionalitat i any de producció: EUA, 1957

Títol original:

Designing Woman

Director:

Vincente Minnelli

Producció:

Metro Goldwyn Mayer

Guió:

George Wells sobre una idea de Helen Rose

Fotografia:

John Alton

Muntatge:

Adrienne Fazan

Música:

André Previn

Durada:

118 minuts

Intèrprets:

Gregory Peck, Lauren Bacall, Dolores Gray, Sam Levene, Tom Helmore, Mickey Schaugnessy.

L'encontre d'un periodista esportiu -Gregory Peck- que acaba de guanyar una bona suma a les carreres, i una dissenyadora de modes -Lauren Bacall- acaba en una boda ràpida.

L'embolic de la pel·lícula ens imaginem que era perfecte per a Minnelli, que estava encantat amb les històries i sobretot el guió. Segons pareix la pel·lícula l'havia de dirigir Josua Logan i interpretar-la Grace Kelly, James Stewart i també Cid Charisse, qui sap si amb aquests actors Minnelli s'hagués trobat a un terreny més conegut i familiar, però va saber treure-li a Peck i a Bacall un registre no tan freqüent en ells -com era d'esperar.

La majoria de protagonistes de la pel·lícula entossudeixen a contar-nos, mirant a la pantalla, la seva particular "versió de la història".

Hi ha un poc de tot, el saber de Minnelli en el camp del musical i de la comèdia sofisticada. La base del malentès és en definitiva la colisió de dos personatges que pertanyen a mons diferents tant socialment com professionalment. Per a Minelli degué ser un descans enfrontar-se a aquesta comèdia després d'enllaçar l'any anterior -en el 56- *Tè y simpatía* y *El loco del pelo rojo*.

Mi desconfiada esposa